

گفت‌وگوی روزنامه صبا با عوامل فیلم سینمایی «صیاد»

سفری پا به پای یک قهرمان به دل تاریخ

«صیاد» روایتی است از زندگی

سمیه خانونی
گفت و گو

شهید صیاد شیرازی که در چهل و سومین جشنواره بین المللی فجر حضور دارد. این اثر به کارگردانی جواد افشار، تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی و با نویسندگی حسین تراب‌نژاد، محصول سال ۱۴۰۳ است. دیگر عوامل این فیلم عبارتند از: مدیر فیلمبرداری: داود محمدی، تیم‌تدوین: خشایار موحدیان، ال‌ا‌ه‌ا ایزدی، موسیقی: مسعود سخاوت‌دوست، مدیر صداپردازی: فرشید احمدی، طراح صحنه و لباس: محمدرضا شجاعی، عکاس: علی نیک رفتار، بازیگران: علی سرابی، هومن برق‌نورد، مارال بنی‌آدم، نادر سلیمانی، محمدرضا هدایتی، ایوب آقاخانی، خیام وقار کاشانی، حامد شیخی، رز رضوی. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: مدتی است این سؤال رها نمی‌کند: چرا گلوله‌ها از کنارم می‌گذرند و نادیده‌ام می‌گیرند. این فیلم امروز و در اولین روز جشنواره در کاخ جشنواره اکران می‌شود

جواد افشار، کارگردان:

غبارراز چهره قهرمانان ملی بزدانیم

در این فیلم، کدام برهه تاریخی از زندگی شهید صیاد شیرازی را به تصویر کشیده‌اید؟

این فیلم روایت‌گر اوایل انقلاب تا شروع جنگ تحمیلی است. یعنی از سال ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۰، که مجموعه‌سه سال از زندگی شهید است. از سال‌های شروع التهابات کردستان تا آغاز جنگ تحمیلی که به مثابه رویدادی همزمان با طرح و توطئه تجزیه کشور عزیزمان، ایران است.

رویکرد جدیدی در فیلمهای جنگ شاهد هستیم، که در فجر سال گذشته نیز در فیلم «مجنون» شاهد بودیم این‌که اثر با شهادت قهرمان به اتمام نمی‌رسد و پایان‌بندی با محوریت رشادت و پیروزی جایگزین شده است...

برای من شهادت مترادف قهرمانی است، همان‌طور که در آثار بزرگ تاریخ سینما نیز مرگ قهرمان نمادی از یک تجلی دوباره است. اما در پاسخ به سوال شما باید بگویم که مهمترین هدف در سفر

روایی قهرمان، دستیابی شخصیت به دستاوردهایی است که از آغاز روایت بنا نهاده شده است. در واقع صیاد در ابتدای فیلم اهدافی دارد که به آنها دست پیدا می‌کند و قصه دراماتیک ما سفر خود خواسته شخصیت برای رسیدن به اهدافش است که با تمام وجود برای تحقق آن می‌جنگد. او گاهی با مقامات بالاتر از خود مقابله می‌کند و گاهی با دشمن! اهداف بلند او جلوگیری از تجزیه ایران، وحدت نیروهای مردمی و نظامی، جلوگیری از ورود ارتش عراق به ایران و آزادسازی خرمشهر است.

با توجه به اینکه در جبهه‌های جنگ حضور داشتید، آیا در آن دوران با خود شخصیت شهید صیاد شیرازی نیز دیدار و خاطره‌ای دارید؟

در طول جنگ، در سالهای ۶۴ و ۶۵ یک‌بار ایشان را از نزدیک دیده بودم، اما هیچ ارتباطی با او نداشتم. این شهید در همان دیدارها، برای من و همه رزمندگان در کسوت یک اسطوره و الگو بود، هم بخاطر دانش‌های نظامی کامل و جامعی که داشت و هم بخاطر روحیات و اخلاق شجاع مدارانه‌ای که بروز می‌داد. این صفات در همان دوران جنگ هم از ایشان بین رزمندگان نقل می‌شد. طوری

